

19. ČERVNA 2016

ČÍSLO 133

Nechme se okouzlit

Prázdniny za dveřmi a s nimi čas dovolených. Pro někoho plány na daleké cesty, pro jiného čas strávený v klidu a v pohodě někde za humny, pro dalšího stres a cestovní horečka. Co vlastně znamená dovolená? Podle etymologického slovníku je slovním základem tohoto podstatného jména sloveso dovoliti. Jeho původní staročeský význam je nechat jít, dopřát někomu něco. O dovolené je nám tedy něco dovoleno, dopřáno. Ano, je nám dovoleno odpočinout si, načerpat síly, trávit čas se svými blízkými i vzdálenějšími. Můžeme jít a obdivovat krásy, kterými nás Stvořitel obklopuje. Zpomalme a nespěchejme, čím menší rychlost, tím více detailů můžeme zachytit. Vnímejme všemi smysly. Miluji zrající lány obilí, které tak krásně voní po chlebu, nebo tu zvláštní vůni prvních kapek deště, které dopadly na rozpálenou dlažbu. To v autě neucítíte. Jistě potkáme i spoustu lidí známých i neznámých, příjemných a možná i nepříjemných. Všechny nám posílá do cesty Bůh, abychom v nich mohli zahlédnout kousek z něho. Možná se nám i naskytne příležitost projevit lásku, dobrodiní a milosrdenství. Stačí maličkost: úsměv, vlídné gesto, malá pomoc nebo almužna. Taková věc zahřeje v srdci dávajícího i obdarovaného a přitom nestojí skoro nic. A možná to i něco změní v našem životě, kousek po kousku.

V dnešní době plné shonu velmi snadno přestáváme vnímat krásu a výjimečnost prostých a všednodenních momentů. Zapomíná-

me na to, proč jsme vlastně tady. Máme sloužit, ne škodit. Hospodin je ve svých obdarováních velmi štědrý a vynalézavý. Nechme se okouzlit.

To vám za redakci Vojtíka přeje Vít Grec

Jak dál po prázdninách?

Naposledy před prázdninami se v pondělí 30. května sešla naše Svatovojtěšská rada. Téma byla různorodá a zajímavá. Zde je výběr těch důležitějších.

Termín podzimní pouti 24. 9. do Číhošti, působiště umučeného kněze Josefa Toufara, platí. Na pouť se vydáme autobusem a pěšky. Pokusíme se zorganizovat i setkání s Toufarovým životopiscem Milošem Doleželem.

Jednou z aktivit našeho společenství v rámci Roku Milosrdenství je pomoc Domovu Svaté rodiny. 21. května pořádali pouť na Levý Hradec. Přislíbili jsme pomoc, za naše společenství se však zúčastnil pouze P. Michal a manželé Jirsovi. V rámci akce Misijní koláč neboli „Pečeme pro sv. Rodinu“ jsme vybrali 16 151 Kč, kromě této částky bylo ještě získáno fundraisingem (příspěvek na Domov sv. rodiny místo hmotného daru k životnímu jubileu jednoho z farníků) dalších 13 tis. Kč, které byly také Domovu odeslány.

Zcela jistě jste si všimli, že modeletto náhrobku (sochy) sv. Vojtěcha je zatím provizorně umístěno v kapli vedle oltářního stolu. Dospěli jsme k názoru, že proporcčně se dílo více hodí do menšího prostoru kaple, než do hlavní lodi. Ideální by bylo z plastiky udělat ústřední

bod kaple a zakomponovat ho do nového oltáře, který by korespondoval se ztvárněním svatostánku. Ke spolupráci pozveme tvůrce svatostánku manžele Zavadilovy.

Diskutovali jsme i o plánech pastorační činnosti na období po prázdninách. V souvislosti s některými personálními změnami ve vedení arcidiecéze se uvažovalo i o přesunech, které by se týkaly sv. Vojtěcha. S potěšením vám můžeme sdělit, že v nadcházejícím období ke změnám v naší duchovní správě nedojde.

Závěrem zasedání jsme na podnět V. Jirsy a V. Grece diskutovali o možnostech, jak poskytnout zpětnou vazbu vedení arcidiecéze o životě církve zdola. O tom co prožíváme, co si myslíme i o tom, co se dozvídáme o církvi a jejích představitelích z médií a čemu třeba nerozumíme. Nedošli jsme k žádnému konkrétnímu závěru, ale věřím, že tato debata bude pokračovat.

Zapsal Vít Grec

Přečetli jsme pro Vás – tři doporučení na prázdniny

Jistě znáte asi nejcitovanější „rabínskou moudrost“ – „Všechno je jinak“. Tak tak nějak může na první pohled zapůsobit záznam dialogu Jorgeho Maria Bergoglia s Abrahamem Skorkou. Úžasný, po léta vedený a velmi otevřený rozhovor dvou vůdčích duchovních osobností původem z Argentiny: kardinála Bergoglia, nynějšího papeže Františka, s moudrým přítelem, rabínem Skorkou, který v mnohém téměř doslova převrací naruby některé vžitě představy o přístupu k nejpálčivějším problémům a bolestem současného světa. Toto jejich společné hledání odpovědí na otázky o rodině, víře a úloze církve v 21. století dostalo knižní podobu pod názvem *O nebi a zemi* – v Čechách ji vydalo již v r. 2013 nakladatelství Paseka. Bylo by škoda to přehléd-

nout, týká se to nás všech – lidu božího, už v jednadvacátém století.

A protože budoucnost bez minulosti je neúplná, opravdu těžko představitelná, další lákavou nabídkou, kterou nelze nedoporučit, je letošní novinka autorky Mileny Štráfeldové *Trestankyně* (vydala Mladá fronta). Velmi čtivě podaný příběh mimořádné osobnosti, profesorky Růženy Vackové, která bezesporu patří mezi nejpevnější a zároveň absolutně lidsky nejsamozřejmější pilíře čistého svědomí v klíčových událostech diktaturami navštíveného dvacátého století.

Dalším navýsost zajímavým, velice aktuálním čtením je, rozsahem poměrně útlá, náplní hluboce obsažná, možné cesty ukazující knížka rozhovorů Róberta Bezáka se Štefanem Hríbem *Medzi nebom a peklom* bratislavského vydavatelství W PRESS a.s. z roku 2013. Otázky, týkající se Boha, člověka, církve jsou živé, přirozeně stále se vyvíjející. Odpovědi na ně jsou složité a v současném hektickém světě je lze snad hledat především ve vzájemných vztazích.

Opravdu vřele doporučuji! S přáním radostného léta

Irena Brožová

Poprvé v O2 aréně – aneb inspirace pro návštěvníky koncertů a festivalů

Dostali jsme od syna lístky na skupinu *Mumford and sons*. Poprvé v životě jsem šla do O2 areny. Připadala jsem si jako metuzalém, občas se tam objevil pár v našem věku, ale byli jsme těžce v menšině. Všichni pili pivo a jedli smažené hranolky, můj žlučník se začal otrásat jen z toho pohledu. Dala jsem si vodu, kterou mi prodali bez víčka – prý je to z bezpečnostních důvodů. V rozčilení jsem vodu zapomněla na stolku a už jsem se pro ni odmítla vrátit – co kdyby mi tam někdo zatím hodil ně-

jakou drogu, žejo. Stála tam, ještě když jsme odcházeli domů.

Nejdřív hrála předkapela, byl to děsnej kravál, úplně mi drnčel mozek v hlavě – „to nedám“, běželo mi mým otrásajícím se mozkiem. Naštěstí jsem měla papírové kapesníčky, takže jsem si z nich vytvořila špunty. Mezitím předkapela dohrála, ovšem pokračoval reproduovaný kravál, zatímco přestavovali jeviště.

Z neznámého důvodu pořád do hlediště šajnily reflektory, takže se vám každou chvíli do očí zabodl paprsek oslnivého světla – začala mě z toho bolet hlava, takže jsem se natřela kafrovou mastí a nasadila jsem sluneční brýle. Ještě že to syn neviděl – jeho matka sedí na drahém koncertě ve slunečních brýlích, smrdí kafrem a z uší jí trčí papírové kapesníčky!

Sedadla byla tak těsně na sobě, že jste museli sedět rovně jako svíčka se zády přitisknutými k opěradlu, aby se vám kolena nemačkala na opěradlo před vámi (aspoň moje kolena). Mezitím ti, co pili pivo, pořád courali na záchod a pak pro další pivo. Když náš soused vyrazil potřetí, hodila jsem na něj skrz sluneční brýle takový pohled, že už se nevrátil.

Ovšem tohle trvalo jen do chvíle, než přišli „Mamfordi“. Po první písničce jsem odhodila brýle, vytrhla kapesníky z uší a litovala, že nejsem dole v kotli. Báječně jsme si to užili, zařvala jsem si i refrén jediné písničky, kterou jsem uměla, a naprosto hluší jsme o půlnoci dorazili domů. Takže pokud jste překročili padesátku a chystáte se poprvé do O2 areny na koncert, nezapomeňte si špunty do uší, sluneční brýle a kafrovou mast.

Kateřina Kufová

Chcete mě?

Ne, tohle není nabídka pěkného zvířátka z útulku. Tu otázku vám klade přímo sám Voj-

tík, neboli náš občasník, který před lety býval měsíčníkem a teď má co dělat, aby se objevil dvakrát–třikrát za školní rok. Jistě jste si i sami položili otázku, proč to tak je? Prátelé, nebudeme vám lhát ani se vymlouvat, že je jiná doba. Nicméně faktem je, že opotřebení věkem a pracovním zatížením se projevuje i na práci redakce. Často se lidé ptají, kdy bude další číslo a my odpovídáme: až nasbíráme dost zajímavých příspěvků. A tak jestli vaše odpověď na otázku z titulku je ano, moc by nám pomohlo, kdyby se mezi vámi našli další pravidelní i nepravidelní dopisovatelé. Vysloveně sníme o situaci, kdy do redakčního mailu vojtik@morha.com přistane aspoň jedna zpráva denně – no dobře, tak týdně – ve které nám pošlete informace o dění například ve vašem společenství. Nebo o tom co jste zažili, prožili, nebojíte se ani svědectví. Také nám můžete napsat o zajímavých akcích, na které byste chtěli svatovojtěšské pozvat. Pište i o zajímavých knížkách a jiných uměleckých počinech. Moc se těšíme na spolupráci s vámi. Inspiraci můžete začít sbírat už teď o prázdninách. Přejeme vám požehnaný čas.

Vaše redakce

Poprvé u stolu Páně

Od začátku postu se v našem společenství připravovalo na první přijetí svátosti smíření a eucharistie deset dětí: Tamara, Veronika, Agáta, Viktorie, Ema, Blanka, Imrich, Petr, Damián a Marek. Velké díky za přípravu patří Katce Janečkové, ale i dětem samotným a jejich rodičům. Jejich úsilí vyvrcholilo v neděli 29. 5. slavností, při které tito naši malí bratři a sestry poprvé zažili plnost eucharistického společenství. Přejeme jim, aby je toto setkání s Kristem v eucharistii neslo po celý život. My je můžeme na jejich cestě provázet modlitbou. Za to vám předem děkujeme.

Foto: Petr Pelucha (www.pelucha.com)

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová, Irena Brožová

Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.